

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α3 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, 23-09-2019

Αριθμός απόφασης: 2708

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 24.4.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, Α.Φ.Μ., κατοίκου, κατά της σιωπηρής άρνησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθμ. πρωτ. /28.12.2018 δήλωσή της («αίτηση») περί μερικής ανάκλησης (τροποποίησης) της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕΦΠ) φορολογικού έτους 2017, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ. πρωτ. /28.12.2018 δήλωση («αίτηση») μερικής ανάκλησης (τροποποίησης) της δήλωσης ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2017 της προσφεύγουσας και την περιεχόμενη στο ίδιο έγγραφο αίτησή της.

6. Τις απόψεις της Προϊσταμένης της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 24.4.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο απράκτου τριμήνου από την υποβολή στη Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας της με αριθμ. πρωτ. /28.12.2018 αίτησης της προσφεύγουσας περί ανάκλησης-τροποποίησης της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολ. έτους 2017, απορρίφθηκε σιωπηρά το αίτημά της περί διενέργειας νέας εκκαθάρισης με βάση την εν λόγω αίτηση και επιστροφής νομιμοτώκος του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου εισοδήματος και της εισφορά αλληλεγγύης του αρθ.29 ν.3986/2011, του ως άνω έτους.

Η ως άνω τροποποιητική/ ανακλητική δήλωση αφορά την αφαίρεση από τον κωδικό 302 του ποσού των 1.386,20 € που αντιστοιχεί στο 25% του ποσού των 5.544,85 €, το

οποίο, αφορά ακαθάριστες αναδρομικές αποδοχές της από την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, να γίνει δεκτή η με αριθμ. πρωτ./28.12.2018 δήλωση («αίτηση») μερικής ανάκλησης (τροποποίησης) της δήλωσης της φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2017, να γίνει νέα εκκαθάριση του οφειλόμενου φόρου βάσει της ως άνω αίτησης ανάκλησης και να της επιστραφεί ο φόρος εισοδήματος που αναλογεί, ο οποίος παρακρατήθηκε/ καταβλήθηκε αχρεωστήτως, νομιμοτόκως από την υποβολή της αίτησης ανάκλησής της, ισχυριζόμενη ότι:

- Το ποσό των 4.867,29 € που έλαβε το έτος 2017 αφορά το ποσό των 12 από τις 36 ισόποσες δόσεις αναδρομικών βάση του άρθρου 181§1 του ν.4270/2014. Το ως άνω ποσό δεν πρόκειται για εισόδημα που προέκυψε κατά την έννοια της διάταξης του αρθ.43 Α του ν.4172/2013 κατά το φορολογικό έτος 2017, αλλά ανάγεται στο φορολογικό έτος 2014 κατά το οποίο ίσχυε η φορολογική απαλλαγή του Ζ΄ Ψηφίσματος της Βουλής (25%) και στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών από την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματός τους.

Επειδή, κατ' ορθή ερμηνεία του βασικού αιτήματος της προσφεύγουσας, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητείται η ακύρωση της τεκμαιρόμενης («σιωπηρής»), ως εκ της παρόδου απράκτου του 90ημέρου, απόρριψης α) της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ./28.12.2018 δήλωσής της («αίτηση») περί μερικής ανάκλησης (τροποποίησης) της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2017, και συγκεκριμένα κατά το μέρος που αφορά στη μη αφαίρεση ποσοστού 25% των αναγόμενων στο φορολογικό έτος 2014 ακαθαρίστων αποδοχών της ως δικαστικής λειτουργού, τις οποίες εισέπραξε κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του 2017 («αναδρομικές αποδοχές»), από το συνολικό ποσό των υποβληθεισών σε φόρο εισοδήματος δικαστικών αποδοχών της του έτους αυτού (2017), και και β) της περιεχόμενης στο ίδιο έγγραφο αίτησής της προς επανεκκαθάριση, βάσει της εν λόγω ανακλητικής δήλωσης, της ως άνω δήλωσής της ΦΕφπ, επανυπολογισμό β) του οφειλόμενου από αυτήν ΦΕφπ για το φορολογικό έτος 2017 μετ' αφαίρεση ποσοστού 25% των ως άνω ακαθαρίστων αναδρομικών αποδοχών της ως δικαστικής λειτουργού από τις υποβληθείσες σε φόρο εισοδήματος αποδοχές της

του 2017 και ββ) της οφειλόμενης από αυτήν Εισφ.Αλληλ. για το φορολογικό έτος 2017 με εφαρμογή επί εκείνου του μέρους της βάσης επιβολής της Εισφ.Αλληλ. που αφορά στις ως άνω ακαθάριστες αναδρομικές αποδοχές της ως δικαστικής λειτουργού των συντελεστών που ίσχυαν για το φορολογικό έτος 2014 και επιστροφή, νομιμοτόκως από την κατάθεση της εν λόγω αίτησης, των σχετικών τυχόν προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων-καταβληθέντων ποσών ΦΕΦΠ και ΕισφΑλληλ.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 ν. 2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας): *«Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές ουσίας, υπόκεινται σε προσφυγή.»*

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 4 ν. 2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας): *«Αν παρέλθει η προθεσμία που τάσσει τυχόν ειδικώς ο νόμος προς έκδοση απόφασης για την ενδικοφανή προσφυγή ή, σε περίπτωση που δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, αν παρέλθει άπρακτο τρίμηνο από την άσκησή της, το ένδικο βοήθημα της προσφυγής ασκείται κατά της, τεκμαιρόμενης από την πάροδο της προθεσμίας, απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής.»*

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 63 ν. 2717/1999 (Κ.Δ.Δ.): *«Παράλειψη υπάρχει όταν η διοικητική αρχή, αν και υποχρεούται κατά νόμο, δεν εκδίδει εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη για να ρυθμίσει ορισμένη έννομη σχέση. Η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τυχόν τάσσει ο νόμος για την έκδοση, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, της πράξης αυτής. Στην τελευταία αυτήν περίπτωση (σιωπηρή άρνηση), αν από το νόμο δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της σχετικής αίτησης στη Διοίκηση. Η κατά τις προηγούμενες περιόδους παράλειψη συντελείται, επίσης, με την έκδοση θετικής διοικητικής πράξης από την οποία συνεπάγεται εμμέσως η βούληση της Διοίκησης να μην προβεί στη ρύθμιση ορισμένης έννομης σχέσης.»*

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 εδ. α'-γ' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ./28.12.2018 δήλωσης-αίτησης της προσφεύγουσας: *«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοση της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το*

αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ./31.12.2018 δήλωσης-αίτησης της προσφεύγουσας: «Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 181 παρ. 1 ν. 4270/2014, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2017: «α. Οι διατάξεις των περιπτώσεων 13, 14 και 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 [...] **καταργούνται από τότε που ίσχυσαν**. Με τη ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου δεν θίγεται η επελθούσα από 1.8.2012 παύση της αναστολής ισχύος των διατάξεων περί μισθολογικών προαγωγών και επιδόματος χρόνου υπηρεσίας των δικαστικών λειτουργών και των μελών του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. β. [...]. ζ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των διαφορών αποδοχών και συντάξεων που απορρέουν από τις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων (α' έως και στ'), **για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως και 30.6.2014**, προς τους δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εν ενεργεία και συνταξιούχους όλων των βαθμίδων», σύμφωνα δε με τη σχετική Αιτιολογική Έκθεση αναφορικά με τις διατάξεις αυτές: «Με τη διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών και των μελών του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αναπροσαρμόζονται, από 1.8.2012, και προσδιορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 29, 30, 32 και 33 του ν.3205/2003 [...], όπως αυτά είχαν τροποποιηθεί και ίσχυαν **πριν** την έναρξη ισχύος των διατάξεων των περιπτώσεων 13, 14 και 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 (δηλαδή πριν την 1.8.2012), σε συμμόρφωση προς την υπ' αριθμ. 88/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88, παρ.2, του Συντάγματος, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 100Α και τις όμοιες της παρ.5 του άρθρου 95 του Συντάγματος. Επίσης, διευκρινίζεται ότι η κατάργηση των προβλεπόμενων στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' διατάξεων δεν θίγει την επελθούσα από 1.8.2012 παύση της αναστολής ισχύος των διατάξεων περί μισθολογικών προαγωγών και επιδόματος χρόνου υπηρεσίας των δικαστικών λειτουργών και των μελών του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Με τη διάταξη της περίπτωσης β' της ίδιας παραγράφου προβλέπεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων θα καθορισθεί ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των διαφορών αποδοχών, οι οποίες προκύπτουν από την αναδρομική εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1, στους δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εν ενεργεία και συνταξιούχους όλων των βαθμίδων [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 της υπ' αριθμ. οικ.2/88380/ΔΕΠ/ 17.11.2014 (ΦΕΚ Β' 3093/18.1.2014) κοινής απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Οι διαφορές αποδοχών που απορρέουν από τις διατάξεις των περιπτώσεων α' έως και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 181 του ν. 4270/2014 [...], όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες των παρ. 6 και 7 του άρθρου 86 του ν. 4307 [...], για το χρονικό διάστημα **από 1-8-2012 έως 30-6-2014**, για τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και τα μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους όλων των βαθμίδων θα καταβληθούν σταδιακά σε μηνιαίες δόσεις, ως εξής: 1. Για τους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του Ν.Σ.Κ. των οποίων: α. Οι δικαιούμενες συνολικές αναδρομικές διαφορές αποδοχών δεν υπερβαίνουν το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250,00 €), αυτές θα καταβληθούν σε μία δόση την 27-1-2015. β. Οι δικαιούμενες συνολικές αναδρομικές διαφορές αποδοχών υπερβαίνουν το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250,00 €), αυτές θα καταβληθούν σταδιακά σε τριάντα έξι (36) **μηνιαίες ισόποσες δόσεις**. Η 1^η δόση θα καταβληθεί την 27-1-2015, ενώ οι επόμενες δόσεις θα καταβάλλονται την εικοστή εβδόμη (27η) ημέρα εκάστου μηνός μέχρι και την 27-12-2017, οπότε θα καταβληθεί η τελευταία δόση. 2. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 ν. 4172/2013: «Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 71 του νόμου αυτού ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται και τις δαπάνες που πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2014 και μετά, με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων του άρθρου αυτού.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2017: «Χρόνος κτήσης του εισοδήματος θεωρείται **ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα είσπραξης του**. Κατ' εξαίρεση, για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο, χρόνος απόκτησης του εν λόγω εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που εισπράττονται, εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν συναφώς με την παρ. 4 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1223/2015 εγκυκλίου της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του

Υπουργείου Οικονομικών: «Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι χρόνος κτήσης του εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα είσπραξης του. Κατ' εξαίρεση, για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία [...] σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο, χρόνος απόκτησης του εν λόγω εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που εισπράττονται, εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο. Με βάση την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 8 του Ν. 4172/2013, με τις πιο πάνω διατάξεις τίθεται ως γενικός κανόνας για το χρόνο κτήσης του εισοδήματος το σύστημα της δεδουλευμένης βάσης, ήτοι ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα είσπραξης του εισοδήματος, όπως άλλωστε ίσχυε και με τις προϊσχύσασες διατάξεις του Ν. 2238/1994, εν αντιθέσει με το σύστημα της ταμειακής βάσης το οποίο εφαρμόζεται κατά ρητή διατύπωση του νόμου μόνο για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία [...] σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι για την υπαγωγή εισοδήματος σε φόρο απαιτείται να συντρέχουν για το εισόδημα αυτό σωρευτικά δύο προϋποθέσεις: α) να έχει καταστεί δεδουλευμένο εντός του οικείου φορολογικού έτους και β) να έχει αποκτηθεί το δικαίωμα είσπραξης του εντός του ίδιου έτους. [...] Αναφορικά με το εισόδημα από μισθωτή εργασία [...], χρόνος κτήσης σε κάθε περίπτωση θεωρείται ο χρόνος, δηλαδή το φορολογικό έτος, που ο δικαιούχος απέκτησε δικαίωμα είσπραξης. Ειδικά για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττονται το έτος 2015 και μετά, η είσπραξη δημιουργεί την υποχρέωση υποβολής δήλωσης των αποδοχών αυτών προκειμένου να φορολογηθούν κατά το χρόνο αυτό. **Σε περίπτωση που αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο, θα υπαχθούν σε φόρο με βάση τις διατάξεις του έτους που ανάγονται, μέσω της υποβολής τροποποιητικών δηλώσεων για τα έτη αυτά, χωρίς την επιβολή κυρώσεων.**»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του Συντάγματος, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2012, την 31.12.2013 και την 31.12.2014: «1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. 2. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση. 3. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια· οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 87 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2012, την 31.12.2013 και την 31.12.2014: «Η δικαιοσύνη απονέμεται από δικαστήρια συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές, που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 88 παρ. 2 εδ. α' και β' του Συντάγματος, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2012, την 31.12.2013 και την 31.12.2014: «Οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργιών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους. Τα σχετικά με τη βαθμολογική και μισθολογική τους εξέλιξη και με την κατάστασή τους γενικά καθορίζονται με ειδικούς νόμους.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του Ζ' Ψηφίσματος της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2012, την 31.12.2013 και την 31.12.2014: «Κατά την εκκαθάριση του φόρου εισοδήματος από την αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία, από το ποσό του πρώτου εδαφίου αφαιρείται ποσό ίσο με το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ακαθάριστου ποσού της βουλευτικής αποζημίωσης ως τεκμαρτό ποσό για την κάλυψη των δαπανών μίσθωσης πολιτικών γραφείων και λοιπών δαπανών άσκησης του λειτουργήματος. Το ποσοστό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.», σύμφωνα δε με το εδ. α' του άρθρου 5 παρ. 1 του Ζ' Ψηφίσματος της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής, όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του με το άρθρο 5 παρ. 12 ν. 3842/2010: «Το ποσό που απομένει μετά την αφαίρεση από τη βουλευτική αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένου και του επιδόματος οικογενειακών βαρών του άρθρου 11 του ν.1505/1984, των ποσών των κρατήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1, όπως διαμορφώνεται κάθε φορά με νόμους, καθώς και της κράτησης για ασφαλιστικές εισφορές για τον κλάδο σύνταξης, που βαρύνουν αυτό το εισόδημα, θεωρείται ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και φορολογείται αυτοτελώς με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 9 του ν. 2238/1994, εξαντλουμένης της φορολογικής υποχρέωσης για το εισόδημα αυτό.»

Επειδή, όπως κρίθηκε (πλειοψηφία 6-3) με την υπ' αριθμ. 89/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος (σκέψη 11 της απόφασης): «...η διάταξη του προτελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ζ'/1975 Ψηφίσματος, [...], ερμηνευόμενη ενόψει των οριζομένων στο άρθρο 26 του Συντάγματος και των αρχών που προκύπτουν από το άρθρο αυτό, δηλαδή των αρχών της διακρίσεως των λειτουργιών, της ισοδυναμίας και της ισοτιμίας αυτών και της ανεξαρτησίας της δικαστικής λειτουργίας, και εξειδικεύονται περαιτέρω, ως προς την δικαστική λειτουργία, στα άρθρα 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος, **είναι εφαρμοστέα και επί των αποδοχών των δικαστικών λειτουργιών**, προς διαφύλαξη των ανωτέρω συνταγματικών αρχών. Και τούτο διότι με την ανωτέρω διάταξη αυξήθηκε πράγματι το καθαρό ποσό της βουλευτικής αποζημιώσεως με την απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος ποσοστού 25% αυτής, δοθέντος ότι ναι μεν η απαλλαγή αυτή αποβλέπει, κατά το γράμμα της, στην κάλυψη δαπανών μίσθωσης πολιτικών γραφείων και λοιπών δαπανών άσκησης του λειτουργήματος του βουλευτού, οι δαπάνες, όμως, αυτές, όπως συνάγεται από τα εκτεθέντα στις προηγούμενες δύο σκέψεις, καλύπτονται πράγματι όχι μόνον με τις παροχές

που χορηγούνται στους βουλευτές κατ' εφαρμογήν των άρθρων 2 (το οποίο προβλέπει, στην παρ. 4, και επίδομα προς μερική αντιμετώπιση των δαπανών οργανώσεως και λειτουργίας γραφείου) και 3 του ανωτέρω Ψηφίσματος, αλλά και με την παραχώρηση σε αυτούς πλήρως εξοπλισμένου γραφείου και την παροχή σ' αυτούς, ως τμήματος των αποδοχών τους, λόγω της εξισώσεως αυτών με τις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών, του προβλεπόμενου για τους τελευταίους αντισταθμιστικού επιδόματος για την δημιουργία και την ενημέρωση βιβλιοθήκης και την οργάνωση γραφείου. Η εφαρμογή δε της ανωτέρω διατάξεως και στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών δεν αποτελεί επέκταση ευνοϊκής φορολογικής διατάξεως κατ' εφαρμογή της αρχής της ισότητας, ούτε συνιστά άσκηση νομοθετικού έργου εκ μέρους του δικαστή, κατά παράβαση του άρθρου 80 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι «Μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο». Τούτο δε διότι η εφαρμογή της ανωτέρω διατάξεως και στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών από την άσκηση του λειτουργήματός τους δεν αποτελεί θέσπιση νέων κανόνων δικαίου εκ μέρους του παρόντος Ειδικού Δικαστηρίου, αλλά άσκηση έργου ανατεθειμένου κατά το Σύνταγμα στα δικαστήρια και συνισταμένου στην ερμηνεία και εφαρμογή ισχυόντων κανόνων δικαίου, και συγκεκριμένα των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ζ/1975 Ψηφίσματος, [...], σε συνδυασμό με τις προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος...»

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 1-3 ν. 3986/2011, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2012 και για τις δηλώσεις ΦΕΦΠ οικονομικού έτους 2013, κατά την 31.12.2013 και για τις δηλώσεις ΦΕΦΠ οικονομικού έτους 2014 και κατά την 31.12.2014 και για τις δηλώσεις ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2014: «1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων, που προέκυψαν κατά τις διαχειριστικές χρήσεις 2010 έως και 2014 και δηλώνονται με τις δηλώσεις των αντίστοιχων οικονομικών ετών 2011-2015. 2. Για την επιβολή της εισφοράς, λαμβάνεται υπόψη το ετήσιο **συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα**, πραγματικό ή τεκμαρτό, **φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο** του φυσικού προσώπου [...]. **Εξαιρούνται** και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί, καθώς και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, τα εισοδήματα της παρ. 1 του άρθρου 14 και της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε.. Επίσης, **εξαιρούνται** από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά το χρόνο της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα. Από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς **εξαιρούνται**, επίσης, οι μακροχρόνια άνεργοι ναυτικοί που είναι εγγεγραμμένοι [...]. 3. Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα της προηγούμενης

παραγράφου, **υπολογίζεται ως εξής:** α) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από δώδεκα χιλιάδες ένα (12.001) ευρώ έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή ένα τοις εκατό (1%) επί ολόκληρου του ποσού. β) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από είκοσι χιλιάδες ένα (20.001) ευρώ έως και πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) επί ολόκληρου του ποσού. γ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από πενήντα χιλιάδες ένα (50.001) έως και εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τρία τοις εκατό (3%) επί ολόκληρου του ποσού. δ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ και άνω, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%) επί ολόκληρου του ποσού. ε) [...]. Το ποσό της έκτακτης εισφοράς περιορίζεται αναλόγως, σε κάθε περίπτωση ώστε το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς να μην υπολείπεται του καθαρού εισοδήματος που απομένει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, η οποία υπολογίστηκε με την εφαρμογή του αμέσως προηγούμενου συντελεστή.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν συναφώς με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1149/2013 εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών: **«Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης επιβάλλεται, σύμφωνα με την παράγρ. 2 του άρθρου 29 του Ν. 3986/2011, σε όλα τα εισοδήματα, ακόμη και τα απαλλασσόμενα, εκτός από τις εξαιρέσεις που ρητά ορίζονται στην παράγραφο αυτή. Όσα από τα επιδόματα - βοηθήματα αποτελούν σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΦΕ εισόδημα, ακόμη κι αν απαλλάσσονται της φορολογίας, δηλώνονται υποχρεωτικά στον κωδικό 659-660 της δήλωσης (έντυπο Ε1) [...] και συνεπώς υπόκεινται στην ειδική εισφορά αλληλεγγύης. [...]. Αντίθετα, όσα επιδόματα - βοηθήματα δεν φέρουν τα απαραίτητα γενικά εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος, δίδονται ως κοινωνική παροχή για την αντιμετώπιση και κάλυψη συγκεκριμένων ειδικών δαπανών στις οποίες υποβάλλονται ευπαθείς ομάδες φορολογούμενων, δίδονται χωρίς αντάλλαγμα παροχής εργασίας, χωρίς να αποτελούν καρπό περιουσιακών στοιχείων, δεν αναγράφονται στον συγκεκριμένο κωδικό της δήλωσης και συνεπώς δεν τίθεται θέμα επιβολής εισφοράς. Παραδείγματα επιδομάτων που σύμφωνα με την θέση της Διοίκησης δεν αποτελούν εισόδημα, είναι [...].»**

Επειδή, όπως κρίθηκε (πλειοψηφία 4-1) με την υπ' αριθμ. 295/2017 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 5 της απόφασης), «5. ...κατά τη ρητή διατύπωση της διάταξης του άρθρου 29 ν. 3986/2011, η οποία, άλλωστε, επιβάλλουσα φορολογικό βάρος (ΣτΕ 2563/2015 Ολ.), είναι στενώς ερμηνευτέα (ΣτΕ 2121/2016, 3327/2015 κ.ά.), κριτήριο και βάση επιβολής της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης αποτελούν τα εισοδήματα, τα οποία όχι απλώς «δηλώνονται με τις δηλώσεις των [...] οικονομικών ετών 2011-2015» αλλά και **«προκύπτουν»** κατά την αντίστοιχη διαχειριστική

χρήση (2010-2014). Ως τέτοια, δε, νοούνται τα αναγόμενα στη χρήση αυτή εισοδήματα, δηλαδή τα εισοδήματα εκείνα για τα οποία γεννήθηκε αξίωση κατά την εν λόγω χρήση, αδιαφόρως του χρόνου κατά τον οποίο πραγματοποιούνται, δηλαδή εισπράττονται από τον φορολογούμενο (πρβλ. ΣΤΕ 430/1932, 505/1934, 433/1938, 3150/1999) [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43Α παρ. 1-3 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2017: «1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων ή σχολάζουσας κληρονομίας. Για την επιβολή της εισφοράς λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του εισοδήματος, όπως αυτό προκύπτει από την άθροιση των εισοδημάτων από μισθωτή εργασία και συντάξεις, από επιχειρηματική δραστηριότητα, από κεφάλαιο, από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό. 2. Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί, καθώς και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, η αποζημίωση για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης της περίπτωσης ε' της παρ. 3 του άρθρου 12 και της περίπτωσης στ' της παρ. 1 του άρθρου 14. Επίσης, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά το έτος της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα. Από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς εξαιρούνται, επίσης, [...]. 3. Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα της παραγράφου 1 υπολογίζεται με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα σε ευρώ	Εισφ. Αλληλεγγύης
0-12.000	0%
12.001-20.000	2,2%
20.001-30.000	5,00%
30.001-40.000	6,50%
40.001-65.000	7,50%
65.001-220.000	9,00%
>220.000	10,00%

4. [...]. 8. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων μπορεί να καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία για τη βεβαίωση και είσπραξη της εισφοράς, ο τρόπος αποτύπωσής της στην πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου, ο τρόπος παρακράτησης και ο τρόπος αναγωγής των αμοιβών σε ετήσιο εισόδημα, καθώς και κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

Επειδή, το άρθρο 43Α ν. 4172/2013 προστέθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 112 ν. 4387/2016, σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 112 παρ. 11 εδ. α' ν. 4387/2016: «Οι

διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή για τα εισοδήματα που αποκτώνται από το φορολογικό έτος 2016 και επόμενα [...].»

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα, δικαστική λειτουργός, στρέφεται κατά της τεκμαιρόμενης απόρριψης της υπ' αριθμ. πρωτ./28.12.2018 αίτησής της α) επανεκκαθάρισης της δήλωσής της ΦΕφπ του φορολογικού έτους 2017 (επανυπολογισμού του οφειλόμενου από αυτήν ΦΕφπ για το φορολογικό έτος 2017), σε συνέχεια της περιεχόμενης στο ίδιο έγγραφο δήλωσής της περί μερικής ανάκλησης-τροποποίησης της δήλωσης αυτής ΦΕφπ, β) αφαίρεσης, κατά τη νέα αυτή εκκαθάριση, από το δηλωθέν στον κωδικό 302 της δήλωσης ποσό (συνολικό ποσό των υποβληθεισών σε ΦΕφπ δικαστικών αποδοχών της του έτους 2017), ποσού ίσου με το 25% των αναγόμενων στο φορολογικό έτος 2014 συνολικών ετήσιων ακαθαρίστων αποδοχών της ως δικαστικής λειτουργού που εισέπραξε κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του 2017 («αναδρομικές αποδοχές»), δεδομένων των κριθέντων με την υπ' αριθμ. 89/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, και γ) επανυπολογισμού («επανεκκαθάρισης») βάσει της ως άνω ανακλητικής-τροποποιητικής δήλωσης της οφειλόμενης από αυτήν ΕισφΑλληλ για το φορολογικό έτος 2017 με εφαρμογή επί εκείνου του μέρους της βάσης επιβολής της ΕισφΑλληλ που αφορά στις ως άνω ακαθάριστες αναδρομικές αποδοχές της ως δικαστικής λειτουργού των συντελεστών που ίσχυαν για το φορολογικό έτος 2014, δεδομένων των κριθέντων με την υπ' αριθμ. 295/2017 απόφαση του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και δ) επιστροφής, νομιμοτόκως από την κατάθεση της εν λόγω ανακλητικής-τροποποιητικής δήλωσης, του σχετικού προκύπτοντος ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντος-καταβληθέντος ποσού ΦΕφπ, ζητώντας την ακύρωση της τεκμαιρόμενης απόρριψης της αίτησής της, τον επανυπολογισμό, κατά την ως άνω αίτησή της, του οφειλόμενου από αυτήν ΦΕφπ και της οφειλόμενης από αυτήν Εισφ.Αλληλ. για το φορολογικό έτος 2017 και την επιστροφή των σχετικών προκυπτόντων, από τον εν λόγω επανυπολογισμό, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών Φ.Ε.φ.π. και Εισφ.Αλληλ. Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί: Α) Ναι μεν σύμφωνα με τα ως άνω κριθέντα με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 89/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος (σκέψη 11 της απόφασης) η προπαρατεθείσα διάταξη του προτελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ζ'/1975 Ψηφίσματος είναι εφαρμοστέα και επί των αποδοχών των δικαστικών λειτουργών, προς διαφύλαξη των συνταγματικών αρχών της διάκρισης των λειτουργιών, της ισοδυναμίας και της ισοτιμίας αυτών (άρθρο 26 του Συντάγματος) και της ανεξαρτησίας της δικαστικής λειτουργίας (άρθρα 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος) και συνεπώς κατά την εκκαθάριση των δηλώσεων ΦΕφπ των δικαστικών λειτουργών πρέπει να αφαιρείται από το ποσό των

καθαρών αποδοχών τους (και) ποσό ίσο με το 25% των συνολικών ετήσιων ακαθάριστων (μεικτών) αποδοχών τους που συναρτώνται με την ιδιότητά τους ως δικαστικών λειτουργών, στις οποίες (ακαθάριστες αποδοχές) συμπεριλαμβάνονται και οι **αναδρομικές** στο βαθμό που αυτές **«ανάγονται»** (κατά τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 ν. 4172/2013 (όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2017) και όσα διευκρινίστηκαν συναφώς με την προπαρατεθείσα παρ. 4 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1223/2015 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών) σε χρόνο, κατά τον οποίο εξακολουθούσαν να ισχύουν οι προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του Ζ' Ψηφίσματος της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής, στην υπό κρίση δε περίπτωση, από την προσκομιζόμενη από 30.1.2018 βεβαίωση αποδοχών της Δ/σης Οικονομικού της Γενικής Διεύθυνσης Γ' του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αναφορικά με τις καταβληθείσες στην προσφεύγουσα κατά το χρονικό διάστημα 01.01.2017-31.12.2017 αποδοχές σε συνδυασμό με την προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. πρωτ./18.4.2019 απάντηση του Αν/τή Προϊσταμένου του Τμήματος Εκκαθάρισης Αποδοχών Λειτουργών & Πρόσθετων Αμοιβών Τακτικών Υπαλλήλων της Δ/σης Οικονομικής Διαχείρισης της Γεν. Δ/σης Οικονομικών Υπηρεσιών, Διοικητικής Υποστήριξης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προκύπτει σαφώς ότι το ποσό ύψους 4.867,29 € που έλαβε η τελευταία εντός του 2017 αφορά στις ως άνω αναδρομικές αποδοχές που εισέπραξε κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του έτους αυτού, συναφώς δε είναι αδιάφορο το ακριβές έτος, στο οποίο ανάγεται το ποσό αυτό, δηλαδή το αν ανάγεται στο 2012, το 2013 ή το 2014, αφού και κατά τα τρία αυτά έτη ίσχυαν οι προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του Ζ' Ψηφίσματος της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής και συνεπώς, σ' όποιο απ' τα τρία έτη κι αν ανάγεται, ίσχυε για σκοπούς φορολόγησης των εισοδημάτων των δικαστικών λειτουργών η αφαίρεση από το συνολικό ποσό των καθαρών αποδοχών τους ποσού ίσου με το 25% των συνολικών ετήσιων ακαθάριστων (μεικτών) αποδοχών τους που συναρτώνταν με την ιδιότητά τους αυτή. **Β)** Υπό το πρίσμα των ως άνω κριθέντων (πλειοψηφία 4-1) με την υπ' αριθμ. 295/2017 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 5 και 7 της απόφασης) το προαναφερθέν υπό κρίση ποσό ύψους 4.867,29 € δεν αποτελεί εισόδημα που **ανάγεται** στο φορολογικό έτος 2017, δεδομένου ότι για το εισόδημα αυτό **δε γεννήθηκε αξίωση** κατά το εν λόγω έτος, έστω κι αν αυτό πραγματοποιήθηκε, δηλαδή εισπράχθηκε από την προσφεύγουσα, κατά το 2017, και συνεπώς δεν μπορούσε να αποτελέσει (μετ' αφαίρεση των σχετικών ασφαλιστικών κρατήσεων) κριτήριο και βάση επιβολής της Εισφ.Αλληλ. που προβλέπεται από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 43Α ν. 4172/2013.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1045/2018 με θέμα: «*Τύπος και περιεχόμενο της βεβαίωσης αποδοχών ή συντάξεων, της βεβαίωσης των αμοιβών από επιχειρηματική*

δραστηριότητα και της βεβαίωσης εισοδημάτων από μερίσματα, τόκους, δικαιώματα καθώς και υποβολή αυτών με τη χρήση ηλεκτρονικής μεθόδου επικοινωνίας μέσω διαδικτύου για το φορολογικό έτος 2017» στην οποία αναφέρεται ότι: **«Άρθρο 6 Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις αποδοχής**

...5. Αμοιβές που καταβάλλονται σε μισθωτούς και αφορούν **αποζημίωση εξόδων διαμονής και σίτισης, ημερήσια αποζημίωση, αποζημίωση εξόδων κίνησης** (περ. α' και β' παρ. 1 άρθ. 14 ν. 4172/2013), **επίδομα βιβλιοθήκης**, δεν αποστέλλονται κατά την υποβολή του ηλεκτρονικού αρχείου βεβαιώσεων καθόσον οι αμοιβές αυτές καταβάλλονται προκειμένου να αποζημιωθεί ο υπάλληλος για τα έξοδα που πραγματοποίησε για λογαριασμό της υπηρεσίας του. Ομοίως, δεν αποστέλλεται αρχείο, **για το επίδομα που χορηγείται στους δικαστικούς λειτουργούς** προκειμένου για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων, καθώς και για την αντιστάθμιση δαπανών στις οποίες υποβάλλονται κατά την άσκηση του λειτουργήματός τους (παρ. 3 άρθ. 30 ν. 3205/2003).

.....13. Λόγω της κατάργησης, από 1.1.2017 και μετά, της έκπτωσης από το φορολογητέο ποσό της βουλευτικής αποζημίωσης των δαπανών άσκησης του **λειτουργήματος του βουλευτή** (άρθ. 71 ν. 4472/2017), οι υπόχρεοι υποβολής ηλεκτρονικού αρχείου βεβαιώσεων δεν θα εφαρμόσουν τα όσα είχαν οριστεί στην ΠΟΛ. 1025/2017 απόφαση Διοικητή Α.Α.Δ.Ε. περί συμπλήρωσης του κωδικού 47 με το ποσό της μείωσης του 25%. Η κατάργηση της έκπτωσης αυτής ισχύει και για τους εν ενεργεία και συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και λειτουργούς του ΝΣΚ καθώς και για τα μέλη των οικογενειών των αποβιωσάντων δικαστικών λειτουργών και λειτουργών του ΝΣΚ τα οποία συνταξιοδοτούνται κατά μεταβίβαση (σχετ. η ΠΟΛ. 1112/2017 εγκύκλιος)....

ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

- 2 Πρόσθετες αποδοχές (επιδόματα, υπερωρίες, μπόνους, που δεν συνεντέλλονται με τις τακτικές αποδοχές).....
- 20 Αναδρομικά μισθών και πάγιας αντιμισθίας που φορολογούνται στο έτος που ανάγονται (υποβάλλεται Τροποποιητική δήλωση στα έτη που αφορούν). ».

Επειδή σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις η προσφεύγουσα θα έπρεπε πρώτα να είχε ανακαλέσει τη δήλωσή της ΦΕφπ φορολογικού έτους 2017 (υποβάλλοντας σχετική ανακλητική δήλωση) για ολόκληρο το καθαρό ποσό ύψους 4.867,29 €, που αντιστοιχεί στο ως άνω ακαθάριστο ποσό ύψους 5.544,85 €, να συμπεριλάβει δε το ποσό αυτό (με συμπληρωματική δήλωση) στο φορολογητέο ποσό της δήλωσής της ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 (δεδομένου ότι κατά τους ισχυρισμούς της το ποσό αυτό αναγόταν στο έτος 2014), προσκομίζοντας νέα βεβαίωση από τον εκκαθαριστή για το έτος που αφορούν τα αναδρομικά (δεδομένου ότι στην σχετική βεβαίωση αναγράφεται αναδρομικές αποδοχές

για το χρονικό διάστημα από 01/08/2012-30/06/2014), προκειμένου κατά την εκκαθάριση της τελευταίας αυτής δήλωσής της ΦΕφπ α) να αφαιρεθεί από το συνολικό ποσό των καθαρών αποδοχών της για το έτος 2014 ποσό ίσο με το 25% των συνολικών ετήσιων ακαθάριστων (μεικτών) αναδρομικών αποδοχών της που συναρτώνταν με την ιδιότητά της ως δικαστικής λειτουργού και τις οποίες εισέπραξε κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του 2017, δεδομένου ότι οι αποδοχές αυτές ανάγονταν σε χρόνο (2014), κατά τον οποίο εξακολουθούσαν να ισχύουν οι προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του Ζ' Ψηφίσματος της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής, και β) να γίνει επανυπολογισμός της οφειλόμενης από αυτήν ΕισφΑλληλ για το φορολογικό έτος 2014 κατόπιν πρόσθεσης του ποσού ύψους 4.867,29 € που αφορά στις ως άνω (καθαρές) αναδρομικές αποδοχές που εισέπραξε ως δικαστική λειτουργός κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του 2017, στη βάση επιβολής της εν λόγω ΕισφΑλληλ, ώστε να εφαρμοστούν επ' αυτού του ποσού οι συντελεστές ΕισφΑλληλ του έτους 2014, και κατόπιν αυτών γ) να της επιστραφούν τα τυχόν προκύπτοντα, από τις σχετικές εκκαθαρίσεις των εν λόγω τροποποιητικών δηλώσεών της ΦΕφπ των φορολογικών ετών 2017 και 2014 και το σχετικό επανυπολογισμό της οφειλόμενης από αυτήν ΕισφΑλληλ για τα εν λόγω φορολογικά έτη, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά ΦΕφπ και ΕισφΑλληλ, αντίστοιχα.

Επομένως, για τους ως άνω λόγους αυτούς, ο σχετικός λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας πρέπει, κατά το μέρος που αφορά στην ακύρωση της τεκμαιρόμενης απόρριψης της υπ' αριθμ. πρωτ./28.12.2018 αίτησής της, στην επανεκκαθάριση της δήλωσής της ΦΕφπ φορολογικού έτους 2017 μετ' αφαίρεση από το συνολικό ποσό των υποβληθεισών σε ΦΕφπ δικαστικών αποδοχών της που εισέπραξε εντός του έτους αυτού (δηλωθέν στον κωδικό 302 της δήλωσης ποσό), ποσού ίσου με το 25% των αναγόμενων σε προγενέστερο έτος συνολικών ετήσιων ακαθάριστων αποδοχών της ως δικαστικής λειτουργού που εισέπραξε κατ' άρθρο 181 παρ.1 ν. 4270/2014 εντός του 2017 («αναδρομικές αποδοχές») και στον επανυπολογισμό της οφειλόμενης από αυτήν ΕισφΑλληλ για το φορολογικό έτος 2017 μετ' αφαίρεση ποσού ύψους 4.867,29 €, που αφορά στις ως άνω (καθαρές) αναδρομικές αποδοχές που εισέπραξε ως δικαστική λειτουργός κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του 2017, από τη βάση επιβολής της εν λόγω ΕισφΑλληλ, καθώς και στην επιστροφή των σχετικών τυχόν προκυπτόντων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών ΦΕφπ και ΕισφΑλληλ, να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή, δεδομένων των κριθέντων στην αμέσως προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας, παρέλκει η εξέταση του ειδικού αιτήματος της προσφεύγουσας περί **έντοκης** επιστροφής των τυχόν προκυπτόντων, από την επανεκκαθάριση κατά τα ανωτέρω της υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.12.2018 δήλωσής της ΦΕφπ φορολογικού έτους 2017 και από τον επανυπολογισμό κατά τα

ανωτέρω της οφειλόμενης από αυτήν ΕισφΑλληλ για το ίδιο φορολογικό έτος, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών ΦΕφπ και ΕισφΑλληλ, αντίστοιχα.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 24.4.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, Α.Φ.Μ., και συγκεκριμένα α) ως προς τη μη φορολόγηση ποσοστού 25% επί των αναγόμενων σε έτος προγενέστερο του 2017 ακαθαρίστων αποδοχών της ως δικαστικής λειτουργού που συναρτώνται με την άσκηση των δικαστικών της καθηκόντων και τις οποίες εισέπραξε κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του έτους αυτού (2017) και β) ως προς τη μη υπαγωγή σε ΕισφΑλληλ ποσού ύψους 4.867,29 €, που αφορά στις ως άνω (καθαρές) αναδρομικές αποδοχές που εισέπραξε ως δικαστική λειτουργός κατ' άρθρο 181 παρ. 1 ν. 4270/2014 εντός του 2017, καθόσον η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδόθηκε με βάση τα στοιχεία της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα φορολογικής δήλωσης φορολογικού έτους 2017, ενώ δεν τηρήθηκε η απαιτούμενη κατά νόμο διαδικασία υποβολής τροποποιητικής δήλωσης, προσκομίζοντας νέα βεβαίωση από τον εκκαθαριστή των αποδοχών της, προκειμένου να υποβληθούν τροποποιητικές δηλώσεις στα έτη που αφορούν τα αναδρομικά, **και την επικύρωση** της τεκμαιρόμενης απόρριψης της υπ' αριθμ. πρωτ./28.12.2018 αίτησής της από την Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3**

**Ακριβές αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΚΑΜΠΟΣΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.